

Дзіцячая творчасць і мастацтва

Год выдання 37-ы
№ 22 (2279)
15 сакавіка 1968 г.
ПЯТНІЦА
Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕННИКАУ БССР

ШТРЫХІ ЮБІЛЕЙНАГА ГОДА

Яны ў юным нашым будзённым дзіцячым юбілейнага года. Гэта і новы трантар, што вышло з навівера, і новы дом, і новая кніга, гэта і ўскладзеная сусветная і гераічная мінулыя, яны так, што нядоўна адбылася ў Магілёўскай абласной бібліятэцы, налі ў гэтым да чытачоў прыйшлі гераічныя дакументальныя кнігі пра слаўных магілёўчан — Герояў Савецкага Саюза Ф. Нікіцін і М. Рабчускі (здымак злева). І, вядома ж, свой юбілейнага года маладая прадзіўшчыца Тамара Сладзіцкая (здымак унізе). Тамара — адна з лепшых раб-ботніц на Брэсцім дыяганымі намінацыя, яна ўдзельніча самадзейнасці часта выступае ў мадэрацыях, яны маладыя рабочыя наладжваюць у гэтыя дні ў гонар свята Рэспублікі.

Фота М. ЖАЛУДОВІЧА (ВЕТТА), Л. ПАЛКОВІЧА.

СПРАВА ГАНАРОВАЯ, АДКАЗНАЯ

1968 год — гэта праддзень вялікага свята ў жыцці нашай Рэспублікі, 50-годдзя яе савацкай, сацыялістычнай дзяржавы. Той дзяржавы, якая магла ажыццявіць толькі дзякуючы перамозе Вялікага Кастрычніка, перамозе нуміруемых лямініскіх ідэй.

Але не толькі юбілейнымі ўрачыстасцямі імкнуча адзначыць значналіную дату працоўнага нашай Рэспублікі. На прадпрыемствах і ў калгасах, у гарадах і вёсках кіруюць напружана праца. Рабочыя, сяляне, інтэлігенцыя Рэспублікі прысягаюць сваё працоўнае здобыццё слаўнаму юбілею, імкнуча ўнесці як мага большы ўклад у далейшы росквіт прамысловасці, сельскай гаспадаркі, навукі і культуры, павышэнне дабрабыту народа.

У пастанове «Аб 50-годдзі Беларускай Савацкай Сацыялістычнай Рэспублікі», якая была прынята нядаўна Цэнтральным Камітэтам Кампартыі Беларусі, гаворыцца, што нашы культуры і мастацтва павінны прыняць самы актыўны ўдзел у падрыхтоўцы да 50-годдзя БССР. Не ўскладзеца галювая нагрузка ў арганізацыі і правядзенні юбілейных фестывалаў, конкурсаў і агітацыйна-прапагандаўных мераў.

У мінулым годзе, калі святкавалася 50-годдзе Вялікага Кастрычніка, нашы культуры і мастацтва актыўна і дэвіна прапагандавалі рэвалюцыйныя, бававы і працоўныя традыцыі нашай партыі, нашай народнай, лямініскай і Кастрычніцкай чытанні і вечары, сустрэчы і народныя музеі лямініскай гісторыі і мастацтва, мемарыяльныя сяды, паркі і скверы, старыя лямініскае прадпрыемстваў, калгасаў і ўстановаў, раённы і абласныя маюць вялізарнае выхавальнае значэнне.

З самага пачатку гэтага года шырока разгарнулася ва ўсіх абласцях і раёнах лямініскае да паўвекага юбілею БССР і КПБ. Амаля ва ўсіх раёнах Віцебскай вобласці ўжо ў студзені былі распачатыя лямініскае абавязальнасці па дастойнай сустрэцы юбілею Рэспублікі. У гэтых мерапрыемствах быў максімальны шчыры і адкрыты характар, накоплены ўстановамі культуры і мастацтва лямініскае і правядзення 50-годдзя Вялікага Кастрычніка. Па калгасах і саўгасах Аршанскага адрэсу пайшла эстафета «Аб», слаўны юбілей Савацкай Рэспублікі. У Палачын эстафета адначасова з інтэнсіўным абнаўленнем рэпертуару пачынаюцца абнаўленчыя работы мастацкай самадзейнасці пад дэвізам «Беларусь Савацкая». Тут сталі працаваць кіналеторыі для моладзі, адкрыліся конкурсы на лепшы фотаздымак і твор мастацтва, якія адлюстравалі сённяшні дзень Рэспублікі і раёна. Амаля ва ўсіх раёнах вобласці стварылі ўрачыстай для правядзення творчых справаў калектывы мастацкай самадзейнасці па сцена раёнага Дома культуры.

Актыўна ўключыліся ў падрыхтоўку да юбілею культуры і мастацтва Магілёўшчыны. Абласная бібліятэка імя У. І. Леніна, якая летась на Усеазазазнага глядзе-конкурс атрымала дыплом першай ступені, арганізавала вялікія кніжныя выставы твору Беларускай пісьменнасці, выставы «Беларусь мастацтва за 50 гадоў», «Квіце», «Наш край», выпусціла вусны часопіс на гэта тэму. У бібліятэцы ўжо адбыліся цікавыя сустрэчы з Героямі Савацкага Саюза — удзельнікамі Айчынай вайны.

Ажыццявіліся работы ў іншых бібліятэках, клубных установах і музеях вобласці. Азнавілі рэпертуар народнай тэатры і драматычнага ўрачы, хоры і танцавальныя калектывы. У многіх вёсках пачаліся ўжо канцэрты-справадзены, прысвечаныя залатому юбілею Рэспублікі.

Першы тур юбілейнага фестывалаў будзе працягвацца ў вёсках і раёнах некалькіх месяцаў, уключоныя верасень. Ёсць яшчэ час, каб прыняць неабходныя меры, актывізаваць работу калектываў, якія па тым ці іншых прычынах паслабілі сваю работу. А што гэтыя калектывы ёсць, сведчаць факты. З-за нядобрай кіраванні ў гэтых навуках, творчы запал ва ўдзельніках агітацыйна-прапагандаўнага дома культуры (дырэктар А. Булаўке). Усім песняў тут і хор пачынаюць, які некалькі вызначаны высокай якасцю культуры і сваёабавым рэпертуарам, пабудаваным на старадаўніх народных песнях.

У час падрыхтоўкі да леташняга фестывалаў, прысвечанага юбілею Вялікага Кастрычніка, у Рэспубліцы было наладжана звыш 112 тысяч канцэртаў, арганізавана калі тысячы новых і гуртоў. Сяветні агляда народнай творчасці народа.

За час падрыхтоўкі да юбілею Рэспублікі, клубныя ўстановы і бібліятэкі лямініскае прывесці і ва ўзростыя людзям, вывесці з прысутнасці тых аб'ектаў культуры, якія лямініскае сета ўвайсці ў строй. А іх нямала — 120 новых клубаў і 204 бібліятэкі.

Шмат працаваць клопатаў, каб перавесці ўсе паркі культуры і адпачынку на круглагоддзю работу. У іх пачынаюць больш чытаць лекцыі і даклады, дэманстраваць дакументальныя фільмы, прэзентацыя тэматычных вечароў, масавых гулянняў, белару і карнавалы, канцэрты і тэатральныя прадстаўленні, спартыўныя спаборніцтвы, каб адпачынку працоўных быў цікавы і змястоўны.

Сявет адрачыцца ад старых кіраванчых і народных музеяў у тым раёнах, дзе яшчэ такіх устаноў культуры няма. Пачынаюць музеі ў вёсках Леніна Горацкага раёна і мемарыяльны музей М. Ф. Шымірова ў Віцебску. Але трэба прыняць меры, каб пачаць работу і тым музеям, якія былі створаны летась ці ў папярэднія гады, але перажылі ўсё яшчэ «каргенізацыйны перыяд».

Хай паўвека юбілей Савацкай Беларусі стане для ўстаноў культуры не толькі дэманстрацыя, агляд дасягненняў, але і штуршок для новых дасягненняў, варты нашых часоў.

ГОРАД СТАРЫ, ГОРАД НОВЫ

ЦЭНТР РАЁННАГА ЦЭНТРА — ЯКІМ ЯМУ БЫЦЬ? «ДРОБЯЗЬ» І ТРАДЫЦЫІ У ОЗОР РЭКАНСТРУКЦЫІ — ПІНСКІЯ НАБЯРЖАНЫІ У ЦІ ПАТРЭБЕН РАЧНЫІ КІРМАШІ

Не ведаю, жартам ці сур'ёз, але пачынае называць свой горад беларускай Адасай. Спраўды: чорныя матроскія бушлаты на вуліцах, шырокая і глыбокая Пінна, па якой паваджа цягнуцца барыкі, імкліва пралятаюць канеры...

Мы гутарым на набярэжнай і настаўнікам школы рабчускай моладзі Іванам Дзяраўчанам Аграноўскім, чалавекам, у юбілейны ў свой год.

У гарадох, як і ў людзях, сваё няпаўторнае прыкметы, свой характар, свой лёс. Але гораду дадана тое, чаго, на жаль, не дадзена чалавеку. — Яму дадзена велікая мадэрацыя. Зрашты, гэта бадай, не тое слова. Ён старае гадамі і ў той жа час маладзец. Ён старае гадамі і ў той жа час маладзец.

І для чалавеча маладосць горада, у якой ён жыць і працуе, — часціна ягонай маладосці. Аб ёй нагадае ўсё: школа, у якой вучыўся, набярэжная, а якой прымаюць глядзець у сінявоку Пінна, завод, які стаў школай жыцця, дом, у якім жыў, кінатэатр, дзе ўпершыню ўбачыў «Балуду па салатах».

Пінск — горад стары. За сваю неамадлую гісторыю ён набыў ўласнае аблічча. Калі горад быў Палесся, ён перамаюць мноства чыны і вайны, пра што сведчыць і руіны старажытнага крапасна-дэманіа. Значна — Пінск цэнтр паўвостраўя на Пінне і Ясельдзе лямініскае суды суды і Польшчыне, тут яны сустракаліся з гандлёвымі людзьмі, якія пачыналіся вярнуць на Прыпці. Суды ж пачыналі свае тавары і купцы суседняй Валыні. Дамы купцыя няжылі, невысокія — «мой дом, мая крапасца».

Горад стары... Горад юны!

Ён раце на паўночнай ускраіне — велізарныя бетонныя паралелепіпеды будынкаў і ўзростыя трынагаднага камбіната. Неўзабаве ўзнікнуць лёгкія і алегатычныя карпусы і іншыя прадпрыемстваў. Вырасце новы горад са сваім кінатэатрам, стадыёнам, гасцініцай, рэстаранам, універсітэтам — жыць тут будзе не адзін дзесяткі тысяч чалавек.

На паўночным захадзе Пінска ўстае, нуль прадпрыемстваў Галоўнага сельгаспрадпрыемства, які займаецца пачынаюць меліярацыя і Беларускага, так і Украінскага Палесся. Інтэнсіўна асабіліцыя прыгараднай зоны.

На захадзе горада, у раёнах раёна пачынаюць будыць новыя тэхнікумы, жыльнёвыя дамы. На вуліцы Леніна, на паўночна-ўсходнім баку будуюць пабудаваны маладзёжны інтэр'юты.

Пінск расце, асваівае новыя плошчы. Надаўняны стала «праблема» старога горада: як змяніцца аблічча Пінска, ці не затруціць стары горад новыя жыльнёвыя кварталы, ці не стане ён нейкім архаічным дадаткам да новага? А можа, ёсць сэнс асцім адмовіцца ад старога горада, перабудаваць яго, ператварыць у звычайны «сучасны» горад...

Наокуп гэтага тэмучы розныя думкі. — У Пінску вельмі многа разбураці, — кажа Баян Васільевіч Міралюбаў, галоўны навуковы супрацоўнік Пінскага краязнаўчага музея. — «Змагаючыся з рэаліямі, узарвалі еўрапейскія кашчкі, цудоўныя помнікі архітэктуры барона XVII стагоддзя, даскананы сваім прапарыям. У 1954 годзе каліка змяніліся «Курган» — унікальныя архітэктурныя помнікі 6—8 стагоддзяў да нашай эры. На цэнтральнай плошчы са старым гасцінцём радам, якая магла б стаць «аэрамайдан» горада, узвалі невываранна каробкі — ні разу, ні сэрпу — ды пры гэтым звыш папярэдніх архітэктурных помнікаў «Глікі»... А я лічу, што цэнтр горада, трэба было пачынаць амаля бэз змен... Няхай бы нагадаў, што Пінску — не адно стагоддзе».

Міхалі Сігізмундавіч Заржэцін, галоўны архітэктар Пінска, разважае інакш: — Як можна было пакінуць пасярод горада гэтыя дабавы? Зараз плошча літаральна ператварылася — яна арганізуе ўсе вуліцы, якія папраўдзе калючы, пераскакалі тут хаатычна. Па нашай амадле тут пачынаюць будыць новага тэатра, поўныя Леніна, амаля прыдзе амаля працэс горада, сальцыя з набярэжнай і працэс горада да парку культуры.

У цэнтры горада яшчэ многа работ. Шыда, явлома, вельмі шыда ўзвараната кашчкі, на плошчы ён быў бы да месяца, ды і сам будынак — такіх нямнога. Што ж, як кажучы, не віна наша, а бады! У горадзе застаюцца не так ужо многа архітэктурных помнікаў, усё яны на ўліку. Ну, а тое, што ніякай гістарычнай кашчюнасці не мае, што надые гораду ападне аднастайнасці, шэрацы — пачынаюць саступіць месца новым...

Можна зраўмаць Баяна Васільевіча Міралюбава, які з'яўляецца тым, што пакуль што забудова многіх новых раёнаў і рэканструкцыя старых вядзюца звычайна толькі аднастайным чатырохвугольным тыпавым дамамі. Так адбылося і ў цэнтральнай плошчы Пінска. Наўрад ці сталі б купцыя лабавы канца мінулага стагоддзя акраіны горада, але трэба прызнаць, што і тым будыні, якія стаюць зараз на іх месцах, таксама не вылінаюць і не характарызуюць аблічча горада.

Ці азначае гэта, што кашчюныя, якой трымаюцца галювыя архітэктары, — няпраўдныя? На мой погляд, нядаўнае рашэнне цэнтральнай плошчы Пінска — вынік паспешлівасці. Будавалася яна ў той час, калі многія пытанні эстэтычнага парадку вырашаліся шляхам адміністрацыяна, калі «кашчюныя» дамы лічыліся верхам і архітэктурнай думкай і звычайнай выгады.

Сучасная ж свабодная забудова дэдавіле пачынаецца горад бэз сучасных кашчюнаў, архаічных будынкаў, каб у кватарах заўсёды было сонца, дае магчымасць асабіліцы свабодную плошчу, рабчюныя камфорт жыхару і бытавое іх абслугоўванне.

А што рабчю са старымі раёнамі з ужо вылінаючымі вярнамі вуліцамі, сістэмай ініцыятыўна камунікацыя, сваім сітуацыям? Буды, мела б сэнс пры рэканструкцыі старых раёнаў і вуліц праектаваць розныя дамы — ад двух-трох-да шасціпаверховых. Гэтая прадуманая разнастайнасць вышні дэдавіла б рабчюны, амаля эклектыку старога забудовы. У той жа час, амаля, няхай бы элемент старога архітэктурнага аансамбля ўсё яна ў Пінску выдатны прыклад такога арганічнага спалучэння старога і новага. Я маю на ўвазе набярэжную. Яе сітуацыя ўжо скалаў. Над усёй вуліцай дамаў ірае акраіны масгутнымі драмамі, вельмі дасканала і разнастайны аансамбль францускага кашчюна. І ад яго нія на радзі, мяжыю са старымі таполямі, даючыя невясокія а мансардамі дамы, ствараючы маладзёную дамавую лінію. У гэты аансамбль арганічна ўліпнуцца невысокія з бетону і шыка будыні гасцініцы, лоджачныя дамы і, як завяршэнне адзінай па думцы лініі, проста ў цэнтры раёну — бетонная стаяла з бронзавым рэлефам. А трохі ўбану, на беразе ракі — бронкапер — помнік тым, што загінулі ў гады Вялікай Айчынай, вываляючы горад...

Ізноў уступае ў размову галоўны архітэктар Пінска: — Дробязь... Дробязь рабчю падобны амаля да аднаго кашчюна вятравы. Бэзумоўна, у Пінску — прыгожыя сваяшчыні. Але ці значыць гэта, што на ўсіх гарадах Беларусі пачынаюць будыць менавіта гэтыя? Няжэ нельга дабіцца, каб у розных гарадах былі розныя дамы, у якіх узры, вады для кветак, пошыя савацыяныя лаўкі, уры, вады для кветак, пошыя на прычынах аўтобусу, ды і тым жа аўтобусу хіба нельга фарбаваць па рознаму?.. Архітэктара малых форм у многім вылінае аблічча горада...

І яшчэ адна «дэдавіца». Бэтон, як канст-

БУДНІ ПЕРАД СВЯТАМ

ЯК НАЛЕПШЫ еўстэрць 50-годдзе Рэспублікі і Кампартыі Беларусі, над вырашэннем якіх задач пачынаюць сёння працаваць культуры і мастацтва ўстаноў і камсамольскія арганізацыі сталічнай вобласці? Гэтым пытаннем была прысвечана нарада рабчюнікаў культуры ўстаноў і райкомаў камсамола Міншчыны. І дакладчык — начальнік абласнога ўпраўлення культуры В. Васільевіч, і прамоўны, які выступілі ў спрэчках, па-дэдавіце амалявалі вынікі работы культуры ўстаноў Міншчыны за мінулы год, засяроджвалі ўвагу на недахопах, пытаннях і праблемах, якія чакаюць неадкладнага вырашэння.

Пра велізарны культуры і мастацтва ўстаноў вобласці яшчэ раз сведчаць іх адносіны да самадзейнага мастацтва і кнігі. — Скажаў дакладчык — Пяць гадоў назад на Міншчыне было 1.800 самадзейных калектываў, а сёння іх налічваецца амаля чатыры тысячы. Асабліва актывізаваў творчыя жыццё калектываў фестываль самадзейнага мастацтва, прысвечаны 50-годдзю Вялікага Кастрычніка.

Бібліятэкі Міншчыны за час Усеазазазнага грамадскага агляду абслужылі звыш 630 тысяч чытачоў. Гэтай лічбай можна ганарыцца, працяглае таа, Васільевіч, Асабліва добра працавалі Дзяржынская, Круцкая, Стаўбюскае раёнаў і Маладзечанская цэнтральная бібліятэкі.

Далей дакладчык гаворыць пра ўвядзенне паміж гераў рэвалюцыйнай, грамадзянскай і Вялікай Айчынай вайны, падрабання спынаюцца на праблемах умацавання матэрыяльнай базы культуры ўстаноў, будаўніцтва клубаў, бібліятэкаў, пачынаюць пачынаюць кваліфікацыі клубных і бібліятэчных работнікаў. Валікі раздзел даклада быў прысвечаны мерапрыемствам, якія будуць праведзены культуры ўстаноў вобласці ў юбілейным годзе.

На нарадзе было ўзнята шырокае кола актуальных пытанняў культуры і мастацтва. Прамоўны — дырэктар Бярэзінскага раёнага Дома культуры Т. Яфімаў, загадчык Уздзенскага дзяржаўнага бібліятэкі Д. Слаўкоў, дырэктар Мінскага абласнога Дома творчасці К. Гусевіч, загадчык Маладзечанскага гарадскага адрэду культуры Л. Сурлін, сакратар Мінскага абкома камсамола А. Валевіч, мастацкі кіраўнік абласной народнай філармоніі, заслужаны артыст БССР А. Білібін і іншыя гаварылі аб рабоце культуры ўстаноў ва ўмовах пачынаючых, аб ролі ўстаноў культуры ў камуністычным выхаванні працоўных, пра ідэянае і патрыятычнае выхаванне моладзі.

Значную ўвагу ўдзелялі прамоўны шэфства гарадскіх клубаў, паўшколаў, дамоў культуры і бібліятэкаў над сельскімі культуры ўстановамі, а таксама майстравымі пра-

фесціпальнага сцэны пад амаляўскімі калектывамі. Прадзіўнае гаворка ішла на нарадзе аб узале ў раёнах клубаў і бібліятэкаў сельскай інтэлігенцыі, камсамольскіх арганізацыяў, пачынаючы ўмоў для культуры і мастацтва, развіцця творчых здольнасцей рабчюны, калгаснікаў, інтэлігенцыі. З прамовай на нарадзе выступіў імянік міністра культуры БССР Р. Мачулін. Вынікі работы нарады паўшколаў імянік старшын абласнага камітэта А. Раханавіч.

Удзельнікі нарады прынялі савацыялістычны абавязальнасць на 1968 годзе і год, выкананне якіх пераважна ўсе культуры ўстаноў і савацыялістычныя цэнтры і культуры амалявалі культуры амалявалі вобласці.

Абдысла дзухдзёнага навукова-творчай канферэнцыяў рабчюнікаў культуры Гродзенскай вобласці. Доклад аб развіцці культуры на Гродзеншчыне за гады Савацкай вайны і амалявалі на пачынаючых да 50-годдзя Рэспублікі артыст культуры А. Лыскаў. У спрэчках выступілі загадчык Шуміцкага раёнага адрэду культуры Э. Пятрыч, амалявалі сакратар Гродзенскага адрэду Саюза пісьменнікаў А. Карпюк, дырэктар абласнога драматычнага тэатра І. Міхалюта, мастацкі кіраўнік народнага ансамбля песні і танца «Нёман» А. Чолпыч, загадчыца Сморгонскай бібліятэкі А. Бенізіў і іншыя.

У рабоце навукова творчай канферэнцыяў прыняў ўдзел сакратар абкома партыі А. Ульяновіч, імянік старшын абласнага камітэта С. Прынка. З прамовай выступіў імянік міністра культуры БССР Ю. Міхніч.

СХОД СЕКЦЫІ ПРОЗЫ

13 сакавіка адбыўся справадзёна-перавыбарчы сход секцыі прозы Саюза пісьменнікаў Беларусі.

З дакладам аб выніках творчай года выступіў старшыня секцыі Аляксей Асіпенка.

У спрэчках прынялі ўдзел Аляксей Бажко, Аляксей Пальчэўскі, Іван Грамовіч, Іван Шамчын, Ізач Мележ, Аляксей Савіцін, Янка Брыль.

Сход выбраў новае бюро секцыі прозы і наступным складам: Лідзія Арабей, Аляксей Асіпенка (старшыня), Аляксей Бажко, Алена Васільевіч, Іван Мележ, Іван Навуменка, Барыс Сачанка (імянік старшын), Вера Палтаран, Міхасць Стральцоў, Тарас Халдэвіч (сакратар), Іван Чыгрынаў.

ВЫСТАЎКІ, ВЕЧАРЫ

Лекцыі пра заснавальніка навукова-камуністычнага Карла Маркса чытаюцца на прадпрыемствах, ва ўстановах і навуковых установах Мінска. З імі выступаюць вучоныя, выкладчыкі ўзвышніх навуковых устаноў, прапагандасты.

На аўтамабільным заводзе аформлена перасоўная выстаўка аб жыцці і дзейнасці Карла Маркса. Выстаўкі і стэндзі падрыхтаваны таксама ў заводскай бібліятэцы.

Шыкава праішоў тэматычны вечар у будзёнацы № 1. Падчас лекцыі дэманстраваўся кінафільм «Незабытыя старыя гісторыі», які расказвае аб дзейнасці Першага інтэрнацыяналу, ролі Маркса і Энгельса ў яго стварэнні. Была таксама праведзена віктарына «Што вы ведаеце пра Карла Маркса?».

Цыклы лекцыяў і гутаркі, прысвечаныя 150-годдзю з дня нараджэння Карла Маркса, праводзіцца ў цэхах і аддзелах заводаў — трактарнага, падшыпнікавага, запаласных частак і іншых.

БЕЛТА.

ДЗЕСЯЦІГОДДЗЕ НАРОДНАГА УНІВЕРСІТЭТА

Вось ужо дзесяці год працуе пры гомельскай Палацы культуры чыгуначнага імя У. І. Леніна народны ўніверсітэт мастацкага выхавання. Заняткі тут наведваюць больш пяцісот чалавек.

Чарговыя заняткі ўніверсітэта былі прысвечаны беларускай оперы і балету. З лекцыяў аб развіцці опернага і балетнага мастацтва ў Беларусі выступіў музыкантаў Э. Язерская. Пасля былі паказаны фрагменты з балетных спектакляў. Выступілі салісты Беларускага дзяржаўнага тэатра оперы і балета народнай артысты БССР А. Генералаў і В. Чарнава, заслужаная артыстка БССР! Л. Ганэстава. А. КАУГАНУ.

У РОДНАЙ ШКОЛЕ

У дваццатыя гады ў Чарнінскай школе вучыліся мінскі Яўген і Валодзіч Ціхановічы і Уладзімір Сакалоў.

Сваю школу, якая дала ім пачынаючы ў жыцці, мастацкія і прыжыццёвыя. Час ад часу іны прыядаюць у Чарнін, і талды наладжваюць цікавыя гутаркі аб мастацтве, аб выхаванні ў вучыць эстэтычна густу, любові да роднай прыроды. Настымі арганізатар гэтых сустрэч — дырэктар школы Станіслаў Паўлавіч Малашэўскі.

У антавай школе пачаў ілмер эканамічна выстаўка работ Валодзіч Ціхановіча. Істэс тут была арганізавана выстаўка твораў Яўгена Ціхановіча і Ул. Сакалова.

